

K Ö N Y V I S M E R T E T É S

Simonyi Ottó: A mesterlövész

Ottó Simonyi: The sniper

Gáspár Miklós

Dr. mesteroktató, rendőr alezredes
Nemzeti Közszerológiai Egyetem,
Rendészettudományi Kar
gaspar.miklos@uni-nke.hu

Regényi Kund Miklós

Dr. PhD, adjunktus, nb. ezredes
Nemzeti Közszerológiai Egyetem,
Rendészettudományi Kar
regenyi.kund@uni-nke.hu

Absztrakt

Cél: A cikk a legismertebb magyar rendőrségi mesterlövész önéletrajzi elemek is tartalmazó lövészeti könyvét mutatja be.

Módszertan: A könyv részletekbe menő tanulmányozása, egyéb, a témában közelmúltban megjelent magyar és külföldi kiadvánnyal való összevetése.

Megállapítások: A kötet az igényes és olvasmányos szöveget kiegészítve több, eddig publikálatlan fényképet is tartalmaz, melyek a fegyverzet, öltözet és lövészeti technikák fejlődésének bemutatásán túl egyenruházattörténeti és rendészettörténeti szempontból is figyelemre méltók.

Érték: Az emelt szintű távcsövespuska-lövészetről éppúgy képet kap az olvasó, mint a szerző pályafutásáról, motivációjáról.

Kulcsszavak: mesterlövész, távcsöves puska, rendészeti karrier, motiváció

Abstract

Aim: The article presents the book of the best-known Hungarian police sniper on precision rifle shooting, including autobiographical elements.

Methodology: Detailed study of the volume, comparison with recently published Hungarian and international books and articles.

Findings: In addition to a demanding and readable text, the volume includes several previously unpublished photographs, which, in addition to showing the development of armament, dress and shooting techniques, are also remarkable in terms of uniform history and law enforcement history.

Value: This book gives the reader an insight into the advanced level of sniping, as well as the author's career and motivation.

Keywords: sniping, precision rifle, law enforcement career, motivation

Ellentétben a filmekben látottakkal, ahol egy-egy lövés, esetleg hosszabb tűzharc után a szereplők kedélyesen elbeszélgetnek, a jól kivitelezett és nem utolsósorban pontos lövés leadása – legyen szó egy .22-es sportpisztolyról vagy egy nagykaliberű mesterlövészpuskáról – bonyolult és komoly felkészülést igénylő feladat.

A lövészet iránt érdeklődő laikus vagy akár szakember, aki erre a nehéz feladatra fel kíván készülni, nagyon hamar szembesül azzal a körülménnyel, hogy változó színvonalú internetes videókat, hosszabb-rövidebb cikkeket viszonylag könnyű találni a témáról, de átfogóbb, komolyabb, mélyebb összefoglalást – azaz könyvet – azonban nagyon nehéz, szinte lehetetlen, különösen magyar nyelven (Plaster, 2006; Navy Sniper, 2006). Ha pedig a száraz tények ismertetésén túl arra is kíváncsiak vagyunk, hogy azok kiállják-e a gyakorlat próbáját, esetleg a lövés leadásán túl a lövésze – jelen esetünkben a mesterlövészre – mint emberre, szakemberre és/vagy sportemberre is kíváncsiak vagyunk, akkor a legutóbbi időkig, legalábbis magyar nyelven, lehetetlen küldetésre vállalkoztunk.

Szerencse, hogy 2021-ben megtört a jég, és egy sikeresnek mondható előzmény (Szikszay, 2021) után a magyar rendészeti lövészet és lökiképzés meghatározó alakja – tisztelői szerint élő legendája – is tollat ragadott, és a személyes oktatáson túl le is írta lövészetrel kapcsolatos tudását, lövész életének tanulságait. A gazdagon illusztrált, igényes megjelenésű, közel 300 oldal terjedelmű könyv több olyan, emelt szintű vagy haladó jellegű ismeretet tartalmaz, mellyel még a téma iránt elkötelezett, azt több szinten, több évtizede művelő szakember, egyben hobbista is csak alig-alig vagy egyáltalán nem találkozik. Példaként említhető a tácsőves puska karbantartása, belövése, a hangtompító felépítése, használata és karbantartása, lövés leadása üvegen keresztül, lövés leadása szélben, lövészet alacsonyabban vagy magasabban elhelyezkedő célokra stb. Elmondható, hogy hiánypótló fejtegetésekről van szó, melyek átadják az egyes tárgykörökkel kapcsolatos, gyakorlatban is bevált ismereteket, kellő alapot teremtenek az egyéni gyakorláshoz vagy az egyes kérdéskörökben való elmélyüléshez egyaránt.

A lövés leadásának know-how-ján túl képet kapunk a lövészről, a szerzőről, az ő szakmai pályafutásáról is. Neve, személye a szakmai közönség előtt jól ismert, hiszen aki a kilencvenes évek derekán figyelemmel kísérte a sajtóban

a magyar fegyveres szervezetek munkáját, gyakran találkozhatott egy szikár, szigorú tekintetű rendőrrel, Simonyi Ottóval, aki már akkor is a lőfegyverek kezelésének mestere volt. Szívesen példálózta vele a rendőrséget népszerűsítő cikkek, hiszen a világszínvonalba emelte a magyar rendőrség munkáját, legalábbis annak egy jól láttatható részét, a mesterlövészek és a bevetési egységek tevékenységét.

Sokan olvasták e cikkeket (például *Top Gun*, 1990) azok közül, akik éppen pályaválasztás előtt álltak és a rendészeti vagy katonai hivatást választották. Jó néhányuk számára motiváló erő, később példakép lett a könyv szerzője, mivel saját szemükkel láthatták, hogy nemcsak újságírói túlzás volt az, amit olvastak. Akinek szerencséje volt, még egy-egy alkalommal hosszabb-rövidebb időt az általa tartott képzéseken is eltölthetett, még akkor is, ha utána napokig izomlással küzdött. A könyv első részét olvasva, ahol saját pályafutását mutatja be a szerző, azokban, akik a fenti halmazba tartoznak, pillanatokra olyan érzést idéznek fel a képek és a leírt események, mintha újra a kitöltendő jelentkezési lap felett ülnének.

Hosszasan lehetne ismertetni a gyermek- és fiatakkorról, a karrier későbbi lépcsőfokairól szóló izgalmas, érdekes és mindig tanulságos történeteket, de a könyv ennél többet ad. Bepillantást enged egy elhivatott és hivatását követő ember érzéseibe, vágyaiba, divatos szóval élve motivációjába. Érezhetjük becsvágyát, hogy a legjobb legyen. Érezhetjük a hivatásos katonaként, majd rendőrként, ezen belül pedig a ranglétra aljáról induló és felső szintjéig eljutó hivatásos tisztként való létével napjainkra sajnos ritkává vált módon azonosuló és azt igenlő, profi szakember jogos és megalapozott büszkeségét. Követhetjük, hogy ez a hivatás hogyan válik önazonosságának egyik központi elemévé. (Másik centrum, természetesen ezzel összefüggésben és ezt megalapozva, profi fegyverforgató mivolta.) Láthatjuk, hogyan követte hivatása és egyben szenvedélye hívó szavát, hogyan tett meg mindent és hogyan mondott le mindenről, ami számára nem volt fontos, hogy a neki megfelelő szakmai közegben, a legjobbak között lehessen, hogy köztük is a legjobb lehessen. A jövő tisztjeit nevelők, és a leendő magyar rendőr- és honvédtisztek számára talán ezek a legtanulságosabb sorok.

Említést érdemelnek a rendszerváltozás utáni magyar rendészet fejlődéstörténetének és történeti narratívájának meghatározó szervezetéről, a Rendőrség Különleges Szolgálatáról, illetve annak elődszervezetéről, a Komondor csoportról írottak. Ennél is izgalmasabbak az illusztrációk. Nemcsak a szerző életét, nemcsak a ruházat, a felszerelés és a fegyverzet fejlődését követhetjük nyomon, hanem láthatjuk a pályatársakat, vetélytársakat és sportbarátokat is, köztük a magyar sport és a magyar rendészet ikonikus alakjait.

Zárásképpen: a könyv illusztrációi a magyar rendészeti egyenruhák fejlődése iránt érdeklődők számára is pótolhatatlan ismeretet nyújtanak. Eddig (szinte) soha nem láthattuk az RKSZ fekete gyakorló egyenruháját, annak gallérján, zsinórral keretezett kék vagy arany parolin hordott, még ötágú csillagokkal komplettírozott rendfokozati jelzéseket, melyek egyszerre emlékeztetnek az 1956-os magyar forradalom alatt a honvédség egyenruházati kísérleteire, illetve a harmincas, kora negyvenes évek szovjet fegyveres erőinek rendfokozati jelzéseire. Ez a téma is további kutatásokat, publikációkat érdemel.

A lövészet iránt érdeklődők és a hivatásos fegyveres szolgálatot választók egyaránt sokat meríthetnek, sokat profitálhatnak a könyvből, így erősítve, emelve magasabb szintre azt a hatást, amit Simonyi Ottó eddig is kifejtett a magyar lövészetre és a magyar rendészetre. A könyv betekintést enged azokba az apró titkokba, mesterfogásokba, ami mindig is körülöngte a szerző több évtizedes tevékenységét, de az igazi titkot a sorok között olvasva találhatjuk meg, ez pedig a kitartás és alázat a lövészet iránt, amely érezhetően az egész művet áthatja.

Felhasznált irodalom

Navy sniper (2006). *The Navy SEAL Sniper Manual*. The Navy.

Plaster, J. L. (2006). *The Ultimate Sniper: An Advanced Training Manual for Military*. Paladin Press.

Simonyi, O. (2021). *A mesterlövész. Vadászatról és sportlövészetéről*. Magánkiadás.

Szikszay, T. (2021). *Lövész iskola – Lőkiképzési és lövészeti útmutató*. Magánkiadás.

Top Gun, 1990. *Kommandós lövészet*. Top Gun, (10)1.

A cikk APA szabály szerinti hivatkozása

Gáspár M. & Regényi K. M. (2022). Simonyi Ottó: A mesterlövész. *Belügyi Szemle*, 70(7), 1577–1580. <https://doi.org/10.38146/BSZ.2022.7.13>